

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2563

12) Til forsvarsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Blev det i perioden mellem modtagelsen af forsvarschefens brev af 21. februar 2001 og afsendelsen af breve til forsvarschefen den 20. marts 2001 entydigt klargjort for forsvarschefen, at han ikke skulle fortsætte sin aktive indsats for at få valgt den finske general Hägglund til formand for EU's militære komité?«

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Så skal jeg endnu en gang henvise til den omtalte redegørelse og svare, at som det fremgår af redegørelsen, var der cirka en uge efter modtagelsen af forsvarschefens brev af 21. februar 2001 en telefonsamtale mellem Forsvarsministeriets departementschef og forsvarschefen.

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, det fremgår jo af den skriftlige redegørelse, og jeg går ud fra, at det så i den telefonsamtale helt, helt klart blev tilkendegivet for forsvarschefen, at han var galt på den i det, han var i gang med, og det vil jeg godt have bekræftet af ministeren her i dag.

Jeg vil godt høre, om der har været yderligere kontakt mellem ministeriet og forsvarschefen frem til den 21. marts, tror jeg, eller den 20. marts, hvor brevet bliver afsendt fra departementschefen i Forsvarsministeriet. Fra der i den mellemliggende periode været kontakt mellem forsvarschefen og ministeriet, hvor forsvarschefen har fået at vide, at han ikke skulle arbejde for den finske kandidat?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvor klar har meldingen været fra Forsvarsministeriets departementschef til forsvarschefen i den telefonsamtale, der fandt sted?

Og når jeg mener, det er et væsentligt spørgsmål, er det, fordi der jo gik ganske lang tid, fra telefonsamtalen fandt sted, og så til brevene blev sendt til forsvarschefen. Og hvis man lader så lang tid at gå, og man muligvis ikke i telefonsamtalen har givet klar besked, ja, så giver det én vurdering af sagen. Omvendt, hvis man har givet en meget klar besked, bliver det en anden vurdering, og det synes jeg vi skal til bunds i.

Det er også derfor, jeg i forgårs spurgte ministeren, om vi kan få de notater at se, som ligger til grund, eller som er taget omkring den telefonsamtale, for der må jo ligge nogle notater. Det ved jeg så ikke om ministeren vil svare på her i spørgetiden, men jeg vil bede ministeren uddybe, om det signal, der blev givet til forsvarschefen, var klart og utvetydigt, eller om det indeholdt et manøvrerum, som forsvarschefen så efterfølgende selv udnyttede.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt bede ministeren om at svare på, om det ikke er korrekt forstået, at der i en række andre lande var mange, der var optaget af, at det netop blev deres kandidat, der blev valgt, og at regeringen i den forbindelse har diskuteret den sag, om ministeren har diskuteret den sag forud for valget af Hägglund.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at det er meget afgørende, at vi får set på, om ministeren har haft kendskab til, at det muligvis kunne ende med at blive Hägglund og ikke den kandidat, som man udadtil siger man gerne ville have, nemlig NATO-kandidaten.

For os at se vil det være helt afgørende, at hvis der skal være en militær komité, hvis EU overhovedet skal beskæftige sig med det militærpolitiske område, ja, så må det være i streng koordination med NATO. Og det tyder alt på at det ikke længere bliver, for Hägglund siger, at det her skal foregå som en selvstændig enhed i forhold til NATO.

Så det er afgørende for os, at man fortsat bækker op om NATO i det her arbejde. Derfor er vi interesseret i at vide, i hvor høj grad ministeren har givet de instrukser, har været klar over, at der har været en debat på det her område.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

For det første skal jeg til hr. Holger K. Niensens spørgsmål sige, at som jeg gav udtryk for i Det Udenrigspolitiske Nævn, har Forsvarsministeriets departementschef givet udtryk for de samme synspunkter, som efterfølgende er fremgået af det brev, som departementschefen sendte til forsvarschefen. Og der har ikke været yderligere kontakt til forsvarschefen i perioden.

Så undrer hr. Keld Albrechtsen sig over, hvordan det kunne det være, at der gik så lang tid fra modtagelsen af forsvarschefens brev og til afsendelsen af brevet fra Udenrigsministeriets direktør og Forsvarsministeriets departementschef.